

skulde optræde paa det offentlige Vegne mod den Mand, han skal hjælpe og bistaa, og — ikke i hans Interesse, men i Samfundets Interesse — forlange ham indespærret paa ubestemt Tid eller paa Livstid. Langt naturligere, forekommer det mig, vilde det falde, at det var en Repræsentant for det offentlige, som krævede den paa-gældende umyndiggjorte Person indespærret, og at Værgen som hans Hjælp og Bistand stod ham ved Siden og fremhævede, hvad der kunde siges imod Indespærringen og i den umyndiggjortes Interesse.

Gunnar Fog-Petersen: Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit) mente, at man i de talrige Eksempler, der i de senere Aar kom frem til Offentlighedens Kundskab paa Forbrydelser af den Art, der her behandles, og beslægtede Forbrydelser kunde se et Vidnesbyrd om en lavere moralsk Standard i Befolkningen, end der tidligere har været. Jeg tror ikke, den Betragtning er rigtig. Der kan ikke være den allerringeste Tvivl om, at sammenlignet med Tilstanden for een, to, tre, fire eller fem Menneskealdre siden er den moralske Standard i vort Folk nu i Almindelighed højere end den Gang. Til en Sammenligning med Nutiden og en nærmere forud-gaaende Tid tror jeg ikke, det Vidnesbyrd, det ærede Medlem fremdrog, er egnet, thi for det første er Befolkningen større, men navnlig er Efterretningsvæsenet nu saa langt mere udviklet gennem Dagspressen og dens Interesse for den Slags Spørgsmaal, at man neppe i den Omstændighed, at mange flere Eksempler kommer frem til Offentlighedens Kundskab, kan se det Vidnesbyrd, som det ærede Medlem vilde se deri. Det vilde jo ogsaa være glædeligt, hvis jeg havde Ret. I det hele taget tror jeg, man skal være forsigtig med at ville nedsætte Folkets Moral; det er ganske sikkert ikke rigtigt, at den er saa lav, som det ærede Medlem vilde formode.

Det ærede 1ste landstingsvalgte Medlem (Nygart) mente, at jeg havde taget fejl med Hensyn til Muligheden for at umyndiggøre en Person, der intet havde gjort, altsaa en Person, som man blot havde mistænkt for at ville gøre noget eller for at kunne finde paa at ville gøre noget. Man kan sige, at Lovforslagets Ord i første Stykke ikke er helt klare og kan give Mulighed for Fortolkning, men den naturlige Læsemaade maa være den, at der ved „at true“, hvilke Ord stilles i Relation til to positive Handlinger, Brandstiftelse eller

anden almenfarlig Forbrydelse, forudsættes, at vedkommendes Tilbøjelighed har ytret sig paa en saadan Maade overfor Offentligheden, at den virker truende. Det kan ikke være Meningen at anvende Loven efter samme etiske Principper, som er anvendt i Bjergprædikenen, hvor det siges, at den, som ser paa en Kvinde for at begære hende, allerede har bolet med hende i sit Hjerte. En saa fin Udlægning, en saa fin sjælelig Dom er der jo ikke Tale om at fælde i dette Tilfælde; men det skulde man næsten tro, naar man hørte de ærede Ordførere for det konservative Folkeparti og for Partiet Venstre, idet de mente, at sagesløse Personer, som maaske blot havde stærke Lidenskaber og stærke Lyster, men som formodedes at holde dem i Tømme ved egen Villie, ifølge dette Forslag blev udsat for Frihedsberøvelse, hvis man blev bekendt med, at de havde saadanne Lidenskaber eller saadanne Lyster, af Frygt for den Trusel, der kunde ligge deri. Jeg tror, at en saadan Fortolkning vilde forvandle Samfundet paa en saadan Maade, at de, der blev udenfor Indespærringsanstalterne, blev de faa, og de, der kom indenfor, blev de mange. Dette er utvivlsomt ikke Meningen, og det forekommer mig at være en haartrukken Fortolkning af det foreliggende Lovforslag. Der er ifølge det sikkert kun Tale om Trusler, som har ytret sig, som man kan paavise, og som Domstolene er i Stand til at paavise og henholde sig til i deres Afgørelse. Jeg tror ikke, man behøver at nære nogen Bekymring med Hensyn til Lovens Administration paa dette Punkt.

Justitsministeren (*Steincke*): Til de almindelige Bemærkninger, som det ærede 9de Medlem fra 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) nu gjorde overfor det ærede 4de Medlem fra 2den Kreds (Inger Gautier Schmit) kan jeg slutte mig. Naar det ærede 4de Medlem for 2den Kreds vil gaa den strafferetlige Vej, altsaa slutte sig til den Fremgangsmaade, som blev anbefalet af Mindretallet i Folketinget, saa beklager jeg det, og jeg beklager det navnlig, fordi det er en Kvinde, der vil gaa denne Vej. Det staar nemlig saaledes for mig, at er der nogen, der maa være interesseret i, at man paa dette Omraade vælger den her foreslaaede Fremgangsmaade fremfor en ren Straffelov, baade fordi den bedre beskytter Børnene, og fordi den i visse Tilfælde virker mere human — er der nogen, der burde foretrække at gaa denne Vej, saa maatte